

LA SENYERA FEDERAL

PORTA-VÈU DE LA JOVENTUT REPUBLICANA FEDERAL

Any II	REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ August, 14, baixos No responem dels articles firmats.	Tarragona 29 Novembre de 1908	PREUS DE SUSCRIPCIÓ Catalunya y Nacions ibèriques, trimestre. 1.50 ptas. Extranger. 2.00	Nom 61

A LA MEMORIA DEN PÍ Y MARGALL EN EL VII ANIVERSARI DE LA SEVA MORT

Un any mes

Un altre any de la mort del Mestre!
Un full més a afegir en el bloc de les nostres diades a commemorar y una nova ferida renovada per séptima vegada, en el cor dels vers federals, dels autonomistes de soca-arrel.

Ab quanta rapidesa se succeeixen els dies! Y quant lentament s'obren pas les idees!

Mitj segle de batallar diari, de lluita continua y persistent no fou treball prou gran pera premiar al Mestre ab la visió triomfal de l'implantació de ses doctrines!

Que trista ha d'esser la mort per qui aspira a regenerar un poble y fineix sense coneguirho!

Al dolor de l'ànima llatterada pel diari combat s'hi unirà el de l'incertitud en la eficàcia de la seva obra, menys crudel, molt menys crudel encara que'l dolor agònic. Y la pensa que s'debilita per moments brillará ab lluissors extranyes, resistentse heroïcament a deixar d'esser, com se resisteix la flama d'un quinqué, mancat de petroli.

Yo m'imagino els últims moments del Mestre, concentrant tot el vigor del seu pensament en aquells federals montanyesos, y en aquets federals catalans a qui ell tingué en tanta estima, y en aquells federals cantonalistes, encomanantlosi ab l'últim guspir de sa vida la difusió y propaganda del seu magnífic programa. d'aquell programa ont han anat a cercar vida pera els seus organís mes els nous partits y els partits vells.

Y al pensar en aixó m'acut a la memoria la falta d'entusiasme de molts correligionaris y la manca d'energia d'altres y'l cor s'ennegreix d'una manera horrible.

Un any més que solemnisem la luctuosa data y... quin profit n'hem tret de les ensenyances del Mestre! De qué ens han servit els seus consells doctes?

Estém avui igual que ahir, demà potser igual que avui.

Devant d'una llei amordassadora o d'un arma de tirania posém sordina a les nostres veus y la veritat calla y s'amaga avergonyida de nosaltres.

Rompém d'una vegada, per sempre ab tots els convencionalismes, desterrém lluny, ben lluny de nostra terra'l temor d'un càstic injust.

L'esperit del Mestre ens vigila y ens marca'l camí de la veritat y del bé: no ens resigném a dir com sempre ab veu planyenta:

Un any més.

En el VII aniversari de la mort den Pi y Margall, el nostre pensament evoca'l record del Mestre, com l'evoca diariament, però mes intens, mes dolorós, si hi cab, que cap vegada.

Consagrar el dia d'avui a la recordança de les seves admirables virtuts; fer recalcar la gran obra realisada per ell; recomanar eficazment a quans se preocupen del greu problema de la regeneració y de la pau universal, tinguin per mirall al Mestre, imitantlo en tot lo que posible sia; compenetrarnos en bé del seu pensament, estudiar la seva grandesa y bondat animiques, no retrocedir mai per ningú ni per res, ab la veritat nua per senyera, ab argumentacions que destassin les dels nostres contraris en idees o en qualque altre sentiment o esplai nostre; tot aixó crec jo que's lo que tenim obligació de realisar sempre, però avui mes que mai, pera commemorar aquest aniversari de la seva mort.

La llever per ell sembrada ha començat a donar el fruit en tots el camps de l'autonomia. Però no es aixó suficient encara; no ens hem de donar per satisfets al veurer l'increment que han prés les idees federals. Molt més s'han d'extendre per tot allà ont hi hagi rebrostat aquell fruit de que'ns parlava y una guspira de llibertat aleni allà ont l'esclavitut es mestressa encara de vides humanes.

La propaganda es la gran arma pera la conquesta d'un ideal que se senti ab verdadera vocació. Siguém nosaltres y tots quants tinguin fé en les idees den Pi, propagandistes dels ideals llibertadors, qu'ell predicá durant mes de mitj segle, sense desfallar, y no'n dubten ningú, companys, que l'obra per ell començada la veurém arrodonida y les multitudes venerarán per sempre més el nom gloriós den Francesc Pi y Margall.

Record etern al modern y verdader apòstol!

A. RIBAS LLAGOSTERA

L'Home-Símbol

Si jo, com els espiritistes, cregués en la transmigració de l'ànima, diria que l'esperit den Pi convertit en petites partícules s'ha hostatjat en el cor dels catalans que ab braó lluiten per la conquesta de les llibertats pàtries.

Com l'au-fénix ha ressorgit de les seves cendres, y aventades aquestes per brises d'Autonomisme plana la seva ombra per tots els indrets de la nova Catalunya.

Aixís com les Vestals guardaven el foc sagrat dels deus, den Pi y Margall guardém també nosaltres el caliu de sas doc-

trines esperant confiats en un nou Tabor d'una Patria espléndida.

R. HOMEDS MUNDO

Perpetuina

Al meu retorn d'Alemanya reprénc la ploma pera dedicar un record al Mestre y estretnyer coralment les mans als companys y decidits gladiadors de LA SENYERA FEDERAL.

No ploren com tendres y febles donzelles la mort del qui fou nostre gran amic doncs que'n terres extranyes jo he sentit palpitat cors al parlar del sabi enciclopedic, arribant a dirme que mentres ells, desde allà d'allà, estudiaven la grandiosa dinàmica esperitual d'en Pi y Margall, prevéyen que si bé erem molts los que l'admiravem, deveníem pocs los que'l compreníem. Sols al no ser l'enllorariem, com qui diu, solzament ara'l trobaríem a faltar.

Quan de la sintética situació anormal, mentres las malehides y crudels guerras colonials, los aprenents de guerreros, o millor dit, los copiadors de heroismes mitxevais, apadessavan llurs guerreras omplenantes de galons, devenia el gran Pi, analisador concient, fret e impavít, allà d'allà l'admiraven ja líronic paralelisme de lo qu'aquí se feya!

Los blancs y negres d'avuy se n'emburlaven per massa historic, per massa empiric, per massa panteista; los rojos y neutres de sempre no l'escollaven per massa fret, per massa separatista, per massa hiperbolic.

Y avuy uns y altres son autonomistes, uns y altres prediquen o executen lo dret individual, uns y altres volen l'Autonomia, filla tah del gran Mestre, com mare única de la Llibertat.

Políticament fou tan comprés allí que d'ell no ja sols n'esperavan la redempció d'Espanya, si que finses la pau europea, esdevinguda, no d'una figurada y mal vestida hipocresia, dita avuy diplomacia per la gent mundològica, si que per un cap de ferro y un cor angelical. Aixó esperavan d'un cervell ferm y constant agermanat ab un gran cor y voluntat sincera.

Com a literat vergonya'm dona dirho! no he vist cap Biblioteca, ja pública, ja particular, ahont hi falli una sola de las moltes y pulcres obres del fundador de *El Nuevo Régimen*. Finses quiscunes per mi, federal desde l'any 1879, época gloriosa pera'l cronista, n'eran llastimosament desconegudes. Al costat de les obres filològues de'n Benot, no ni'n falta cap de les literaries y historiques de'n Pi y Margall....

No ploren, no, amics corals, doncs que tenim lo dols consol de que fins en terres

llunyanes tenim qui l'admira al gran Mestre y d'ells, d'aquesta grossa munió d'extrangers admiradors, he après, no a plorarlo, si a perseguir llur y gloriosa obra, obra de pau y de concordia, obra tres voltes santa per quins combreguém en front el Programa Federal.

Cal seguirlo, cal im plantarlo encar que siga en la més petita cantitat que nostres medis permetin. A la llar tenim l'exemple: respecte en tot lo secundari, ordre en lo primordial, y per consecuencia responsabilitat individual en la manca de llurs debers si's separen de la perseverancia. Obrant autonomicament quiscuna familia, devindrà a la federació del barri y la confederació del poble. Qui pugui qu'exempli'l radi; pro no oblideu jamay de marcar al cervell de yostres amistats y amors, que aquella obra n'es devinguda d'un mort que viu ab nosaltres y aixís farém la millor memoria, lo mes permanent monument al Pare de les Autonomies.

De mes lluny y mes temps avuy adoren veritats sembrades ab llever utópica, quins per Crist, quins per Servet, quins per Copèrnic, quins per Colón, quins per La Place, quins finses per Edisson y per nostre Montoriol. Si avuy sembrém los federals las ideas que'ns dotà'l gran catalá quin dupte té que ellas seran lo mes ferm pedestal per aixecarli una estatua perpetua, única base de la tan desitjada llibertat-democrática-republicana, al ensemps que servey farà com a llosa sepulcral de tanta lluyta miserosa y falsa com venim aguaurant?

Si fa set anys que fugí nostre gran Mestre, altres tants fa que procurém purificarnos empeitant llurs salvadores ideas, úniques que faran brotar un robust roure de les tres branques ont s'enrosquerán las flayroses balsemilles de amor, pau y treball.

RAMON DE P. MARTEORELL-FONT
18-11-908.

Encara viu

Cumpleixen set anys que baixá a la fossa'l que n'vida's nomená Francesc Pi y Margall.

Fou un gran aimant de la Justicia y un fervent adorador de la Llibertat. Y ben bé podem dir que no fou comprés. Quan cubans y filipins lluiten pel dret de ciutadania, el gran Pi es el defensor dintre d'Iberia d'aquells esclavissats y oprimits per l'Estat antiespanyol, el qui no vol regoneixer la raó que asisteix an aquells lluitadors pera assolir la llibertat que per llei de naturalesa tenen dret. La veu d'en Pi allavors resulta una nota discordant per la política al ús, y Espanya tolera la amputació de lo que foren ses colonias y que avui encara ho serien

ELECCIONS PARCIAIS PERA SENADORS

CANDIDATURA SOLIDARIA

En Andreu Avelí Comerma

si'l poble hagués tingut energia pera imposar-se an els antigovernants.

Molts republicans (?) el titllaren d'intransigent perquè mai se avingué a entrar en unións que mes que unións han resultat, com salta a la vista, foc de disidencies y era de nous partits republicans, crísis de republicanisme espanyol.

Peró'l Mestre, indiferent en els atacs sempre rebuts, fa sa via y propaga la autonomia y la federació. Crea una nombrosa juvenalla de deixebles que predican la bona nova de ses doctrines per totes les regions de la península, y sa idea redemptora s'obra pás de cada día mes, y les multituds ja avui tenen an en Pi y Margall com a un símbol. Es el prototipo de la honradesa, de la consecuenca, de la moralitat. Morí sense una peseta poguen fer legalment una fortuna.

Honorem, doncs, al Mestre insigne de democracia, avui qu'es la data de sa mort, pero mort material, no definitiva, ja que ell no morirá jamai, doncs representa una idea redemptora.

VENERANT SOLANELLES

Riudecols.

Flors!

El que de quiscuna manera honra als homes que per las sevas virtuts y obras se feren immortals, s'honra a sí mateix.

Lo que dona, am justicia, patent de deixeble a un home, es que honri en sos actes la memoria del seu Mestre.

No oblidant ni un sol instant els federals las virtuts que poseia nostre Mestre; admirant y seguint las sevas obras y concells; procurant ensemps nostre més acabada organizació y difundint continuament las solucions contingudas en el Programa que ns llegí, seran las flors mes adequades que podrém anadir a la corona de semprevivas que li dedicarem en el septim aniversari de la seva mort.

Aquestas son las modestas flors que dedico a la memoria del apóstol de l'autonomisme y Mestre del federalisme, el gran Pi y Margall.

Treballém pera acuitar el triomf de la seva obra, ja qu'es la missió encomenada als qu'ens creiem esser sos deixebles.

JOAN TORRENT

Arenys de Mar.

Rápida

Recordemlo

Ab la pausada monotomia de la vida, passan els anys recordantvos, oh Mestre! cada any, al arribar a la data de la vostra mort.

Y es que tenim necessitat de recordarvos, es que sentim l'alenada freda d'un cap al tart d'hivern, d'una posta de sol, al qui no veurém més y'ns fortificá la vida donantnos calor y energies.

Per xó vos recordém, perquè no s'apagui el caliu del vostre ideal, perquè en nostres cors se conservi encés el foc d'entussiasme que la vostra veu ens transmittia, perquè no minvi l'altruisme que vostres fets nos inculcaren; perquè la societat alcansi'l grau de llibertat per vos preconcebut.

Y es que nosaltres som febles y quant s'es mert un Mestre difícilment s'en troba un altre, y lo que ahir ens convencía de que eran ideas novíssimas y regeneradoras, escoltadas de sa veu patriarcal, avuy, llegidas, ens semblan vellas y caducas.

Per xó l'hem de recordar, per conven-

cents de que som els mateixos deixebles que arrelaren fondes, dintre'l cor, les ideas del Mestre, que han estat ben sahonades y que'n paraules, fruit de la redentora llevor, surten de nostra pensa per fer homes conciens, pera preparar a les gestes conquistadores d'una moderna organizació social, ahont puga progresarse lliurament sense trabes ni mordasses.

J. Jové.

El Joao Franco tarragoní

Entre la gent treballadora ocupada en la càrrega y descàrrega del moll, hi ha gran efervescencia motivada pels abusos y intemperancies d'un deys encarregats d'una Colla, conegut pel renom de l'Escribanet y General dels tinglados. Aquest subjecte, a qui tot Tarragona deu conèixer degut a les raspallades que sab donar, lográ de l'Associació de Patrons y Obrers que'l col·loquessin al lloc qu'avui ocupa, y posseit d'una autoritat que creiem no li darien pas els seus protectors, sens recordarsen—oh flaqueza de la memoria!—de quan ell anava llenat pel moll pidolant un mos de pá, tracta a la gent sotmesa baix les seves ordres d'un modo inicuu, mes propi d'un cabo de vara dels penals de Ceuta que d'un encarregat o cap de treball.

Finses aquí, ab tot y ésser la cosa molt greu, res podria dirse, pro lo que no's pot ni deu callarse de cap modo y deu demostrarse palesament pera que tothom sen enteri, es la malversió de fondos pertanyents als mateixos atropellats. Desde temps immemorial totes les Colles anaven a la part y diariament se feia'l diari d'ingressos de càrrega y descàrrega, sabent tots els peons al finir la setmana lo que tenien guanyat; doncs bé, aquest nou encarregat, trepitjant aquella ordre de coses deixá de fer el diari. Motius? Fàcil capirlos. Els utilitarismes de que estava posseit. Y succel qu'arribá un jorn que descoberta la cosa se veigé que'ls diners suats pels obrers anaven a parar ens mans de qui'ls explotava. Quiscuns obrers li exigiren comptes clars, resultant de tot aixó qu'en dugues setmanes s'havia retingut 14 pessetes per individu, dient que'l seu intent no era apropiarse dels diners, sino retindre's, perquè no anessin a la taberna...

Al veures descobert y valentse de la protecció que quiscuns li dispensen, pensá en venjarse y despedí a tots els obrers de la Colla pel sol fet de reclamar lo qu'era ben seu.

Y aixis están les coses, sens que fins l'hora present, l'arbitrarietat d'aqueix fulano ningú la castigui, tornant per la veritat y la raó dels infelissos per ell explotats y tirats a patades al carrer.

Pel bon nom de Tarragona, l'Associació de Patrons y Obrers deu posar a rotlló an aquest fulano, depurant els fets per ell comesos y obrant en justicia; nosaltres aixis ho esperém. De passada aconsellém a certa respectable entitat autonomista que vegi qui hostatja contant entre ls seus socis an aqueixa sangonera que predica a totes hores principis d'altruisme y germanor y té la paraula CONCIENCIA sempre als llavis y que a tindren, li rosegaria'l cor.

Per avui prou. En successius articles anirém descobrint cosetes pera que tothom sápigua qui'es Antoni Navasa, factorum de la Colla del grillet, com se l'anomena.

Un article den Pi y Margall

Está acabantse de imprimir la magnífica colecció d'articles den Pi y Margall que edita la Secció d'Estudis y Propaganda del C. N. R.

Trobem oportú, avui, reproduir, com a bella mostra, el següent article del Mestre inoblidable:

«El Motín de Cuba.—¡Qué rebajamiento! Ocurre en Cuba un motín militar y se invade y destroza las redacciones de dos periódicos. De pronto la noticia produce aquí sensación, y en términos más ó menos duros se condena el acto. Vienen luego los atenuantes. Uno de los dos periódicos había injuriado groseramente al ejército y encendido en ira a pundonorosos oficiales; el elemento civil había también tomado parte en la refriega; el origen del tumulto, ¿quién sabe si no estaba en los enemigos del régimen autonómico?»

Que no se hable del castigo de los agresores, ya nadie lo censura. Que en cambio se haya puesto en la cárcel al director de uno de los dos periódicos, todo el mundo lo aplaude. Que Blanco, a fin de evitar sucesos análogos, haya, por otra parte, restablecido en la Capitania general la previa censura, se lo considera por demás prudente. Es indudable que hemos nacido, no para hombres libres, sino para siervos.

No conocemos las injurias de ninguno de los dos periódicos; queremos dar de barato que hayan sido feroces, sangrientas. ¿En qué ley está escrito que puedan los injuriados invadir las casas de los ofensores y romper y destruir cuanto en ellas encuentren? ¿Está eso en ningún Código civil ni en libro alguno de milicia? ¿Se hace ni se permite eso en ningún pueblo culto?»

Por segunda vez se deja aquí impune una agresión de esa índole, y por segunda vez la prensa calla ó escribe con el fin de atenuar el crimen. No os quejéis de si mañana os veís a los piés de una desenfrenada soldadesca y bajo el yugo de un dictador de espada. Por esas cobardes complacencias van los pueblos a la pérdida de su libertad y a la sustitución del imperio de las leyes por el de la espada.

Nunca como ahora debió castigarse en Cuba ese birbaato atro-ello. ¿Es posible que te haga lo contrario? Brava manera de iniciar un nuevo régimen sacrificar las leyes a los desahogos de la fuerza indígena, sino de la fuerza de la metrópoli. Brava manera de anunciar un periodo de libertad restablecer, aunque no sea más que para los asuntos militares, la censura previa. «Ese es, dirán los insurrectos, el régimen con que pretenden dosarmarnos. Siempre la arbitrariedad y la tiranía en esa incorregible España. Sometidos a un gobernador de su nombramiento, jefe del ejército y de la armada en manos de un gobernador iendríamos siempre nuestra libertad y nuestros destinos. ¿Qué ha podido ahora ni qué podría nunca esa sombra de Gobierno insular contra el virrey de Alfonso XIII?»

Lo que parece increíble es que Sagasta, aun habiéndole debido la caída del Gobierno, no haya escarmentado con la algarada militar del año 1895. ¿Qué le habrá de suceder para que aprenda y escarmentese?»

(N.º 468 d' El Nuevo Régimen, del 22 de janer de 1898)

“El bum-bum del poble”

—Escriure una comedia en tres actes y saber captivar al públic d'una tal manera que no perdi'l detall més mínim de l'obra, ab la rialla espontánea sempre a flor de llavi y ab l'interés de com ha de acabar l'assumpté plantejat, es tasca d'un autor que sápigua manejar la ploma ab verdadera trassa y ab molta inspiració. El públic, el bon públic de teatre, demostra solzament les seves simpaties o desagrado per l'obra, en les escenes més interesants, quan l'autor aboca un devassall d'humorisme en el parlament d'un personatge o quan la part dramática exigeix de l'autor meditacions y raonaments atrevits y vibrants, fecundats en l'imaginació de l'autor y a mes en la nerviositat y'l talent dels encarregats de l'interpretació de llurs respectius papers. Y a l'estrena que acaba d'efectuarse, hi enmotllen perfectament aquestes petites consideracions.

Veus aquí lo que jo pensava al terminar l'estrena de la comedia en tres actes que'l simpático autor tarragoní En Josep Vazquez Bardiá, ens doná a conèixer el diumenge darrer, ab el nom d'«El bum-bum del poble». No es d'aquelles comedies que'l públic, rutinariament, aplaudeix y riu a voltes els xistosos, sols perquè siguin escenes d'una comedia que a voltes ni és comedia tampoc.

«El bum-bum del poble», obra sense pretensions de cap classe, es una verdadera comedia de costums, que's fa agradable y interessant desde la primera a l'última escena, per estar escrita ab el garbo habitual en l'autor d'«Un tren de passatgers», qui ha demostrat en totes les seves obres conèixer bé l'artifici teatral. Hi ha vida y calor en els personatges de la nova comedia del Sr. Vazquez; hi ha pensaments en l'obra que tradueixen l'estat d'ànim dels personatges; hi ha animació, moviment continuu, acudits y xistes que fan brollar una franca rialla a l'espectador, escenes y situacions cómiques hàbilment construïdes y ben pensades; en fi, durant eis tres actes de que consta l'obra desenvolupada ab un argument senzill, el públic riu de debó y'n queda complet de la comedia, celebrant les ocurrencies graciosas de l'autor.

Potser si anessim a analisar l'obra hi trobaríem quelcom d'exageració en algunes escenes y en alguns dels personatges y tot. Mes tinguém present que'l teatre, lloc el mes adequat pera la propaganda de l'educació popular, es una de les farses mes enginyoses que l'home ha imaginat, y que, per lo mateix, totes les obres, necessariament, forsosament, han d'enmotllarse en aquest marc. Ab

tot, l'objectiu és ben cuidada, re-
sultant d'un gran efecte final, en el
que el Sr. Vazquez va estar molt inspirat
a l'escriurel.

Coneguda ja «La trifulga de can Cos-
me», del mateix autor, era d'esperar que
«El bum-bum del poble» obtindria un
gròs èxit com aixís mateix va succeir.
El Sr. Vazquez fou cridat varies vegades
al palc escènic, rebent cada vegada una
grossa ovació.

Rebi l'amic Sr. Vazquez la meua cor-
dial felicitació pel seu nou triomf en el
teatre. La seva darrera comèdia l'acre-
dita d'esser un dels bons conueadors de
l'escena catalana.

A. R. LL.

portí ni aspresiones pel Papitu nostre,
pel simpatic soldà de la kabila de Shan
Perhe.

Es que no hi deuen haver caigut

Els estudiants de Barcelona sempre'n
tenen una pera donarse á coneixer.

Vegin lo que diu un diari de la ciutat
comtal:

«Ahir a la tarda va visitar al senyor
Ossori el rector de l'Universitat senyor
Baró de Bonet, pera donarli compte d'
haver comentat ja ls avalots que cada
any promouen els estudiants pera fer
avensar les festes de Nadal.

Segon els càlculs del senyor Rector,
enguany els estudiants s'hàn avensat uns
vint dies, dels anys anteriors, en dema-
nar les festes... com més aném menos
valém.»

QuS fan els estudiants del nostre Ins-
titut en no secundar als seus companys
de Barcelona, ara que també volen usar
boina com ells?

Aixó de fer fertís va tan bé!...

Un cavaller (diemli aixís) coix y del
gremi dels noctàmbuls, promogué el
diumenge passat un avalot que feu ne-
cessaria la intervenció del sereno del
barri y d'alguns policies.

Com no es la primera vegada que aixó
succeeix creiem que no estaria per de-
més que l'autoritat hi posés un remei
energic.

El abuso de las legumbres conduceix á
extremos molt perniciosos.

Els dos D. Joans (Cañellas y Urquía)
tornen a volguer provar fortuna en des-
vinentes eleccions parcials de senadors.
Preparinse a rebre el desengany nú-
mero... quants?

A D. Alejandro tots els comptes li sur-
ten aigualits.

Es clar, com que ha passat tanta mar!
Are resulta que a Valencia els solida-
ris també van al copo y els valientes chés
que volien anar a Barcelona a fer acte
de presència, tindrán prou feina pera
ferse presenciar a la terra del Cid el dia
de les eleccions, que es com dir el dia
de la guerra.

Quin sentiment que tindrán ells y
nosaltres si el ilustre s'en va al fons!
Pobrets! Volen un carquinyoli.

Solts y noves

El dilluns passat, a les nou y mitja de
la nit se celebrá en el Saló de l'Exce-
lentíssima Diputació provincial, la reu-
nió convocada per la Cambra de Comers
pera resoldrer la cuestió de consums
baix la base de fora portes.

A dita reunió hi assistiren representa-
cions de totes les forces vives de la po-
blació, de tots els estaments que consti-
tueixen la nostra vida local y's preocu-
pan de la situació que a travéssem.

D. Javier Güell obrí la sessió ab breus
paraules destinades a ratificar un cop
més els desitjas de la Cambra d'anar a
la supressió de portes.

Seguidament usaren de la paraula els
senyors Albaful, Cavallé, Guasch, Llo-
ret y Redón, fent manifestacions since-
res de patriotisme a Tarragona ab el seu
desitj de portar a bon terme l'assumpte
dels consums.

Resumí breument el senyor Güell y
s'acordá sense oposició'l nomenament de
una ponencia que estudiés la millor
forma de portar a terme la total abolicio
de portes.

Desde el dimars, s'ha reunit cada dia
la ponencia que va anomenarse, á fi y
efecte de presentar un projecte viable al
ajuntament.

Molts son els tanteijos que s'han fet
pera concretar la cuestió y si bé, enca-
re, no hi há solució definitiva, es de su-
posar, que si la voluntat y el cumpli-
ment de bon ciutadà s'imposa, s'arribará
a solucionar l'assumpte de consums baix
la basse de supressió de portes

Segons les darreres noves que tenim
aquesta ponencia confia deixar, en breu,
resolta satisfactoriament la seva missió.

Per avui no podem adelantar res mes
als nostres llegidors.

Y are dos paraules per compte propia.
Deiam en el número passat que no ns
aveniem a la supressió del dret de portes
perque cap dels projectes presentats
tenia'l nostre humil paré garantíes de
reilisació y fins creiem que hi hauria
algú interessat en interrompre la tran-
quil·litat de nostra ciutat volguda.

El nostre amor per ella ens portava a
tal extrem, y per ell, per aquest sant
amor prescindíem o mellor dit feiem el
sacrifici d'una part dels nostres ideals.

Avui que la cosa sembla que marxa,
y que darrera la ponencia nombrada'l
passat dilluns está tot Tarragona, nosal-
tres ens sentim complasents de poguer-
nos reintegrar en totum al nostre ideal
propagant y defensant com hem fet sem-
pre en mitings, en converses privades y
en el Parlament, la abolicio no sols de
les portes sinó també del tribut mes
onerós que existeix al nostre entendre.

Tarragonins beneméris qu'heu sig-
ut escullits per nostres conciutadans
pera regenerar la vida industrial de la
ciutat, poseuvos la ma al pit y penseu
que al treballar per la ciutat treballau
per vosaltres.

Aquesta nit hi haurá en el Centre Fe-
deral una solemne vetllada en conme-
moració del VII aniversari de la mort de
D. Francisco Pi y Margall.

L'acte comensará a les nou y mitja
en punt.

El prop-passat diumenge estigueren
en nostre ciutat els diputats a Corts so-
lidaris En Jaume Carner, En Manel Ra-
ventós y el senador per aquesta provin-
cia En Albert Rusñol.

Rebin nostra coral benvinguda.

La junta local de Solidaritat Catalana
há celebrat durant la passada setmana
varies reunions relacionades ab l'elecció
propera d'un senador per aquesta provin-
cia.

El partit radical s'ha reunit, acordant
designar com a candidat a l'advocat degá
dels de Valencia don Vicens Dualde.

Se diu que'n cas de que no acceptés
aqueix, seria nomenat un altre valen-
ciá ilustre, al que no negarien el vol tots
els seus paisans inclós els conservadors.

Compost el solt anterior ens enterém
de que per renuncia del Sr. Dualde ha
sigut designat el Dr. Escuder.

Els radicals lluitarán units ab els so-
lidaris y anirán al copo.

Les eleccions parcials de diputats a
Corts que'l dia 13 de Desembre han
d'efectuarse, serán a Barcelona renyí-
díssimes.

La Solidaritat Catalana presenta a
quatre candidats, quins noms tots ells
son ben dignes de portar la representa-
ció d'una part de catalans al Congrès.
Son els quatre candidats: els senyors En
Jaume Cruells, En Francesc Layret, En
Ramón Albó y En Francesc Suñer y
Capdevila.

El nou triomf de Catalunya será grós,
deixant aclaparat a l'idol Lerroux, qui a
mes de Barcelona's presentarà per Va-
lencia, desitjós d'asseures en els escons
del Congrès.

Peró consti que Catalunya no l'haurá
elegit.

Ahir el nostre Ajuntament cursá el
següent telegrama:

«Marcelino de Jordana.—Barcelona.—
En nombre Ayuntamiento de esta ciudad
me adhiero á los acuerdos del miting
que se celebrará en esa capital mañana
á favor ferro-carril Noguera-Pallaresa.
—El Alcalde, Prat.»

Ens plau en gran manera la decissió
del nostre Ajuntament en assumpte de
lanta trascendencia pera la vida de les
comarques de Lleyda y no duplém que
també la nostra en sortiria beneficiada.

Antón Ballaresca Verdú

Aquest antic y conseqüent federal
acaba de morir en Barcelona, aont re-
sidia desde fa molts anys, el dia 25 de
l'actual.

En el partit nostre havia desempenyat
càrrecs d'importancia, com el de Secre-
tari del Concell Regional federalista de
Catalunya y Balears.

Ha mort relativament jove, puig sols
contava 51 anys d'edat.

Descansi en pau l'estimat correligio-
nari y rebí sa apreciable familia l'ex-
pressió de nostre sentit condol.

Desde fa uns quants dies de troba ma-
lalt, el nostre bon amic En Josep Ro-
meu, acreditat floricultor d'aquesta
ciutat.

Inútil dir que li desitjem al nostre
amic un prompte y complet restabili-
ment.

Hem llegit que la cobla «Antigua Pep»
de Figueres, va debutar el dia 16 del mes
corrent y ab molt bon éxit, en el teatre
«Golyseum» de Londres. Les sardanes van
agradar molt als anglesos, y les van
aplaudir fortament.

Que hi dirán en aixó els malóns lerrou-
xistes?

Teneu la paraula Careaga y demés
companys.

Verificades ahir al matí les eleccions
de compromissaris, resultá triomfanta la
candidatura que la Junta local de Solida-
ritat catalana havia confeccionat, forma-
da pels següents senyors:

En Joan Güell, En J. Caballé Goyene-
che, En Robert Guasch y En Ramón Ca-
vallé.

Aquest triomf de la Solidaritat, es un
bon auguri pera les eleccions parcials de
senadors per aquesta provincia, qu'han
de celebrarse'l prop vinent diumenge,
dia 6 de Desembre.

Sembla que'ls candidats monárquics
que's presentarán serán varis fracassats
de la politica caciquista. Mes serà inútil
tot intent que fassin pera poder guanyar
un escó en l'Alta Cambra, davant el can-
didat proclamat pels diputats y senadors
solidaris d'aquesta provincia y acceptat ab
gran entusiasme per la Junta local de
Solidaritat catalana, l'ilustre fill predi-
lecte de Valls, En Andreu Aveli Comer-
ma, general de l'Armada, qui gosa de
molt grosses simpaties entre'ls seus con-
ciutadans y per tot Catalunya.

No som amics de fer elogis ditirám-
bics en favor de cap personalitat, ni'ls
necessita l'ilustre candidat solidari, pe-
ra que pugui triomfar en les vinentes
eleccions.

Compromissaris de la provincia de Ta-
rragona; pel bé de nostra desgraciada
Catalunya, us recomaném voten la
candidatura de En Andreu Aveli Co-
merma.

Votar la candidatura solidaria es la
mort del caciquisme.

Estampa de E. Pamies, Unión, 54.

SUSCRIPCIÓ

Pera editar els articles den Pi
y Margall.

Pessetes

Suma anterior. 116

Agustí Costabella.	1
Josep Gols.	1
Domingo Aleu.	1
Emili Roig Trius.	1
Josep Maset Vidal.	1
Agustí Comas.	1
Ramon Pi.	1
Angel Rabada.	1
Manel Pontons.	1
Pau Aleu.	1

126

La present suscripció quedá tancada
el dia 22 del corrent.

AVIS

La Secció d'Estudis y Propaganda del
C. N. R. se veu en el cas d'xplicar als
que'han contribuítan aquesta lluidíssima
suscripció, que'l volúm d'articles den
Pi y Margall no's donará al públic fins
al dia 6 del mes vinent.

El retard es ben agé a la bona voluntat
de tots els que han intervingut en la
confecció de l'obra. La seva causa és
l'haver estat uns quants dies malalt
l'eximi Alomar, per qual motiu aquest
no pogué enviar fins ahir el prólec ma-
nífic que ha escrit pels articles den Pi y
Margall.

A cambi d'aquest petit retrás, la Sec-
ció d'E. y P. ha acordat augmentar en-
cara'l volúm, encabint-hi una vintena
d'articles més, de manera que'l llibre
passará de 450 pàgines.

Plecs y esquinsades

El dijous, a tres quarts de dugues de
la tarda, va rebre el General dels tingla-
dos, un càrreg de pimyes y vole's.

Sens diu qu'es l'únic del moll que'n
continuará rebent, per tenir éll l'exclusi-
va.

Nosaltres li doném l'enhorabona y que
per molts anys pugui fer negoci ab tal
mercaderia.

Els estudiants del nostre Institut ge-
neral y tècnic també volgueren fer un
pinito adoptant la ya famosa boina dels
de Heidelberg, pero al anar a demanar
preus del bellut se trobaren que era
molt car y van desistir del seu empenyo.

Y sise las fessin de llustrina groga,
que no resultaria mes económica?

Are, en quant a apropiada no'n parlem
pas.

Ja ha surtit en Papitu; es bonic y fa
riure, pero ens estranya molt que no

GRAN HOTEL CONTINENTAL

Martí y Redón

APODACA 30.—TELEFONO, 5.—TARRAGONA

Establiment de primer ordre completament nou y construït expofès pera hotel. Situació inmillorable aprop de l'estació y del port. Habitacions estucades. Magnífiques terrasses ab vistes al mar y al camp. Llum eléctrica, Quarto de bany y ducha. Quarto fose per fotogràfs. Salons de lectura y pera visites. Autogarage. Weterclosets. Cafè restaurant.

Higiene y confort modern. Servei de gran luxe pera banquets.

LINEA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y COMPANYIA SOCIETAT EN COMANDITA SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilles, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Ayamonte y Isla Cristina), Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivaden, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastiá, Bayona y Burdeos.

Servei ràpid eventual pera l'Nort d'Espanya, ab escala en els ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao

S'admet càrrega y passatgers a preus reduïts. Sortirà d'aquest port el pròxim dijous el magnífic vapor espanyol

Cabo Corona

de 2.500 tonelades, capitá En Isidoro Jáuregui. Admetent càrrega y passatgers pera ls esmentats ports.

Consignatari a Tarragona: En MARIAN PERES.

PALLEJÁ-FOTÓGRAF

UNIÓ, 18

Casa fundada en 1863

Edifici construït expofès pera fotografia

Reproduccions, ampliacions, postals, etc. y tota mena de treballs pels procediments moderns mes perfeccionats.

GRAN FÁBRICA DE CALSAT

PERA PARVULS

CAVALLÉ Y MARQUÉS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94

TARRAGONA

CARNICERÍA

DE

Carn fresca de bou, moltó y anyell. Se serveixen tota classe d'encàrrecs y provisions.

Cos del Bou, nombre 18, Tarragona

FÁBRICA DE BRAGUERS

Y DE

Aparells ortopédics (trencats)

Son molts els que venen braguers però molt pocs els que n'saben construir. Costa molt col·locar un braguer, però mes encare saberlo construir, puig avans de col·locar-lo he es indispensable saberlo construir perquè sense la ciencia y practica de construcció mal se pot adquirir la de col·locació.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que, desconeixent per complot llur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trencadures.

El BRAGUER ARTICULADOR-REGULADOR sistema Montserrat, es el mes practic y modern pera la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebelds que siguin.

Grans existencies de braguers petits de goma pera la radical curació de les hernies congénites o de l'infancia y tot lo que s' refereix a Cirugia y Ortopedia.

CASA MONTSERRAT, UNIÓ, 34.—TARRAGONA

CLINICA Y CONSULTORI

pera las enfermetats de la dona

Vies urinaries, Cirujia operatoria, parts electro-erapia y anàlisis micro-químico d'orina y productes patològics

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta

De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera ls pobres franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

RAMBLA CASTELAR, 31, PRINCIPAL

BODEGA VINÍCOLA

DE

DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, Priorat, País y generosos a preus módics. Únic diposit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez, Sanchez, Romate, els quals s' expendran a preus sumament econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Teléfono nom. 67

3, S. Agustí, 3.-Tarragona